

FIINȚĂ

Aproape și totuși departe mă simt
De Tine, de lume, de vag anotimp
Ca norii se duc luni și ani și resimt
Că lumea-i prea mică, că locu-i prea strâmt...

Și aur și-argint și cristale s-au frânt
Când viața se scurge în negrul pământ
Și toate speranțele-s luate de vânt
De Moarte n-ar fi, de n-ar fi Legământ...

.....

De n-ar fi-Înviere, de n-ar fi Cuvant
De n-ar fi speranță că după pământ
E-o Patrie mai bună, tărâmul preasfânt
De n-ar fi ce este eu n-aș fi ce sânt...

***